

Ξαναγυρίζουμε επί γνωστής ύλης εφόσον τα παρασκήνια παραμένουν άγνωστα. Το Χριστουγεννιάτικο τεύχος της *Νέας Εστίας* είναι αφιερωμένο

στον Γιάννη Βλαχογιάννη (1867-1945), για τον οποίο γράφει εκτενές κείμενο ο γραμματέας του Άγγελος Παπακώστας (σ. 2-16). Συμμετέχουν επίσης οι: Κ. Δ. Γεωργούλης («Ο εθνισμός του Βλαχογιάννη», σ. 17-31), Ρ. Γκόλφης («Τέχνη και πνεύμα του Βλαχογιάννη», σ. 32-36), Γ. Αθάνας («Ο Βλαχογιάννης κι ο Έπαχτος», σ. 37-42), Θ. Πετσάλης («Το μάθημα του Βλαχογιάννη», σ. 43-46).

58

Με τα δύο ποιήματα του Άγγ. Σικελιανού, «Βλαχογιάννης» και «Μακρυγιάννης», ο Βλαχογιάννης συνδέεται με το μείζον έργο του (σ. 47-49). Ασήμαντο το άρθρο του Σ. Σκίπη «Ο ποιητής» (υπογράφει: της Ακαδημίας Αθηνών, σ. 50-56).

Τα ακόλουθα μελετήματα μοιράζονται την ύλη: «Ο ιστοριοδίφης και ο ιστορικός» του Ν. Βλάχου (καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών, σ. 64-68), «Ο πεζογράφος» του Π. Χάρη (σ. 69-79), «Ο Βλαχογιάννης και το θέατρο» του Γ. Σιδέρη (σ. 80-81), «Οι Βλαχογιανναίοι του Έπαχτου» του Ν. Βέη (σ. 86-91). Ο Φ. Κόντογλου σχεδιάζει ένα πορτρέτο με τίτλο «Ο Γεροδήμος πέθανε, ο Γεροδήμος πάει» (σ. 83-85) και ο Άγγ. Παπακώστας γράφει συμπληρωματικά για «Το εθνικό αρχείο του Γιάννη Βλαχογιάννη» (σ. 92-94).

Ακολουθεί μια «Κριτική ανθολογία» που αρχίζει από τον Παπαδιαμάντη (σ. 150-153) και ο Άγγ. Παπακώστας γράφει τη «Βιβλιογραφία Γιάννη Βλαχογιάννη» με ποιήματα, διηγήματα, ιστορικά, σε τόμους και περιοδικά (σ. 154-186).

Το αφιέρωμα αναδημοσιεύει μια πολύ καλή επιλογή από διάφορα κείμενα του Βλαχογιάννη. Υπογραμμίζω τη συμπλήρωση του κειμένου του «Καραϊσκάκης» με το τελευταίο μέρος, όσο είχε προφθάσει να γράψει (σ. 113-142), συνέχεια του εκτενούς τμήματος που είχε δημοσιευθεί σε συνέχειες στη *Νέα Εστία* από το 1947.

Τα «Ελεύθερα Γράμματα»

Το τεύχος 7 (15 Ιανουαρίου) του περιοδικού είναι το πρώτο που κυκλοφορεί το 1948. Από την ύλη σημειώνω το αξιόλογο δοκίμιο «Εισαγωγή στη νέα ποίηση» του Α. Ι. Δεσποτόπουλου που αποτελούσε το εισαγωγικό μέρος, προκειμένου στο δεύτερο μέρος να δώσει παραδειγματικές εφαρμογές των θέσεών του με την ανάλυση της *Αμοργού* του Ν. Γκάτσου (σ. 179-181). Το

